

Vatikan, 12.9.2023

Dragi bratje v škofovstvu,

»Božje ljudstvo je v gibanju, odkar je papež Frančišek oktobra 2021 sklical sinodo celotne Cerkve« (*Instrumentum Laboris*, 1) in zdaj smo dosegli še en mejnik v tem procesu, ki se je začel s posvetovanjem z Božjim ljudstvom. Čez nekaj dni, 4. oktobra, bo sveti oče odprl prvo zasedanje 16. rednega generalnega zasedanja škofovske sinode z naslovom »Za sinodalno Cerkev. Občestvo, udeležba, poslanstvo«.

Brez molitve ne bo sinode (papež Frančišek, Molitveni namen za mesec oktober 2022). Sinoda je predvsem **dogodek molitve in poslušanja, ki ne vključuje le članov sinodalnega zbora, temveč vsako krščeno osebo in vsako krajevno Cerkev**. Vsi smo namreč v tem času poklicani, da se združimo v občestvu molitve in vztrajnega klicanja Svetega Duha, ki naj nas vodi pri razločevanju, kaj Gospod danes želi od svoje Cerkve. Zato pišem vam, ki ste »vidno načelo in temelj edinosti« (LG 23) v svojih delnih Cerkvah in prvi spodbujevalci molitve za del Božjega ljudstva, ki vam je zaupan, da bi se iz celotne Cerkve »neprestana molitev« (Apd 12,5) dvigala k Bogu za svetega očeta papeža Frančiška in za vse člane sinodalnega zbora. Zato vas prosim, da molite za sinodo in da spodbujate k soglasni in neprestani molitvi vse krščanske skupnosti v vaši krajevni Cerkvi, zlasti še meniške skupnosti. Molitev je ena od oblik udeležbe, ki je lastna vsakemu škofu pri skupnem delovanju in izrazito znamenje skrbi za vesoljno Cerkev (prim. *Apostolorum Successores*, 13).

Različne oblike molitve so le večplastni izrazi sinodalnega življenja Cerkve.

Molitev je predvsem **poslušanje**. Sveti oče je ob začetku sinodalnega potovanja dejal: »Sinoda nam torej ponuja priložnost, da postanemo Cerkev, ki posluša, da se iztrgamo iz rutine in prekinemo s svojimi pastoralnimi skrbmi, da bi se ustavili in prisluhnili.« (Rim, 9. oktober 2021). Prvi korak v molitvi je poslušanje Božje besede, poslušanje Duha. Zato bo **prvi prispevek vsake krščene osebe k razpletu sinodalne skupščine poslušanje Božje besede in Duha** v prepričanju, da je glas Duha *sine qua non* za cerkveno razločevanje.

Druga oblika ali obraz molitve je **adoracija**. Sveti oče je dejal: »Kako zelo danes pogrešamo molitev adoracije; toliko ljudi je izgubilo ne le navado, ampak tudi sam pojem o tem, kaj pomeni častiti Boga!« (Rim, 9. oktober 2021). Poslušanju mora torej slediti časteča tišina v občudovanju tega, kar Bog govori svoji Cerkvi, in tega, kar Duh danes prebujata v Cerkvi. Doslej prehojena sinodalna pot nas vodi k čudenju in občudovanju, k spreobrnjenju našega pogleda od žalostnega ravnodušja (prim. Lk 24,17) k veselemu poslanstvu tistih, ki so odkrili navzočnost Vstalega med seboj (prim. Lk 24,33).

Tretji vidik molitve je **prošnja**.

Verjeti moramo v učinkovitost prošnje molitve, pri kateri ne gre za to, da bi se Božja volja prilagodila naši. Namesto tega gre pri prošnji za to, da prosimo Gospoda, naj

razsvetli naša srca z močjo svojega Duha, ki daje življenje, da bomo lahko prepoznali in izpolnjevali njegovo voljo. »Prositi« pomeni tudi prevzeti odgovornost, pred Bogom razglasiti svojo udeležbo in vpletenost. »Prositi« pomeni reči: »Zanima me, sodelujem, to mi pripada.« **Prositi za sinodalno zasedanje, za vse njene člane in predvsem za svetega očeta, ki se nam tako pogosto priporoča, naj molimo zanj, pomeni vključiti se v najvišjo obliko sodelovanja.**

In končno, dragi bratje, molitev je **zahvala**, ki priznava prvenstvo Božjega delovanja in milosti v vseh naših delih in v življenju krščanskega občestva. Sveti oče je dejal: »Zahvalna molitev se vedno začne pri tem: da spoznamo, kako je pred nami šla milost. V misli /Boga, op. prev./ smo bili, preden smo se naučili misliti; ljubljene smo bili, preden smo se naučili ljubiti; zaželeni smo bili, preden se je v našem srcu porodila želja.« (Splošna avdienca, 30. december 2020). Zahvalna molitev je prava »terapija«, ki nas iz naše zaprtosti vase premakne k odprtosti, s katero lahko odkrijemo vse, kar Bog še naprej deluje v svoji Cerkvi.

Dragi bratje, z molitvijo poslušanja, adoracije, priprošnje in zahvale bo vsa cerkvena skupnost v moči Duha navzoča na sinodalni skupščini kot dogodku, ki zadeva vse krščene. **Vabim vas, da še posebej poudarite molitev za sinodalno zasedanje 1. oktobra**, na XXVI. navadno nedeljo (leto A), in se je spomnite v homiliji, mašnih prošnjah in pri končnem blagoslovu evharističnega slavja. V ta namen vam v prilogi pošiljam nekaj besedil, ki jih lahko uporabite za prošnje in končni blagoslov.

S hvaležnostjo – vam za vašo skrbnost pri vodenju vaših delnih Cerkva na sinodalni poti in Gospodu za darove občestva in veselega upanja, ki jih on omogoča na naši cerkveni poti – zagotavljam svoje molitve za vas in za vaše služenje v imenu celotne Cerkve. Naj nas Gospodov Duh razsvetljuje in vedno vodi po poti njegove volje, kajti le njegova beseda nas dela žive (prim. Ps 119,50) in v njej najdemo svoje veselje.

V bratstvu,

kardinal Mario Grech